

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1036/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., против туженог Геронтолошког центра Ниш, кога заступа Горан Б. Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења из става другог пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 694/2019 од 08.10.2019. године, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења из става другог пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 694/2019 од 08.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1261/2018 од 17.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је поништен као незаконит анекс уговора о раду бр. .. од 28.03.2018. године који је фактички закључен 28.02.2018. године између тужиоца као запосленог и туженог као послодавца. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 71.441,00 динар са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђених 71.441,00 динара до тражених 174.402,00 динара одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 694/2019 од 08.10.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 1261/2018 од 17.12.2018. године у ставу првом изреке и у том делу жалба туженог је одбијена. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом исте пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове од 28.600,00 динара, у року од осам дана од пријема пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова у већем износу од досуђеног овом пресудом до износа од 174.402,00 динара одбијен као неоснован.

Против решења из става другог изреке другостепене пресуде, којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 87/18) у вези са

чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1); камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не чини главни захтев, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена, а на дозвољеност ревизије није од значаја околност што је решење о трошковима поступка преиначено имајући у виду да је реч о врсти одлуке против које ревизија никада није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић